

Lukács evangéliuma – 12.

A képmutatás.

¹Közben tízezres tömeg verődött össze körülötte, úgyhogy egymást tiporták, és először csak tanítványaihoz kezdett beszélni: „Óvakodjatok a farizeusok kovászatól, vagyis a képmutatástól. ²Nincs semmi elrejtve, ami nyilvánosságra ne kerülne, s titok, ami ki ne tudódna. ³Amit sötétben mondtok, világos nappal hallják majd, és amit a zárt falak közt fülbe súgtok, azt a háztetőkről fogják hirdetni. ⁴Nektek, barátaimnak mondom: Ne féljete azoktól, akik a testet ugyan megölik, de aztán semmi többet nem tehetnek. ⁵Megmondom én nektek, kitől féljete: Attól féljete, akinek, miután megölt, ahhoz is van hatalma, hogy a kárhozatba taszítson benneteket. Igen, mondom nektek, tőle féljete. ⁶Ugye két fillérért öt verebet is adnak. Mégis az Isten nem feledkezik meg egyetlenegyéről sem. ⁷Sőt még a fejeteken a hajszálakat is mind számon tartja. Ne féljete hát! Sokkal többet értek ti, mint a verebek. ⁸Mondom nektek, hogy aki tanúságot tesz mellettem az emberek előtt, azt majd az Emberfia is magáénak vallja az Isten angyalai előtt. ⁹Aki azonban megtagad az emberek előtt, azt én is megtagadom Isten angyalai előtt. ¹⁰Aki az Emberfia ellen beszél, az bocsánatot nyer, aki azonban a Szentlelket káromolja, nem nyer bocsánatot. ¹¹Amikor majd a zsinagógákba vagy a hatóságok és hatalmasságok elé hurcolnak benneteket, ne gondolkozzatok rajta, hogyan védekezzetek, vagy mit mondjatok, ¹²mert a Szentlélek abban az órában majd megtanít rá benneteket, hogy mit kell mondanotok.”

A fősvénység.

¹³Ekkor valaki megszólalt a tömegben: „Mester, mondd meg testvéremnek, hogy ossza meg velem az örökséget.” ¹⁴De elutasította: „Ember, ki hatalmazott fel rá, hogy bírótok legyek és elosszam örökségeteket?” ¹⁵Majd a néphez fordult: „Vigyázzatok és óvakodjatok minden kapzsiságtól, mert nem a vagyonban való bővelkedéstől függ az ember élete.”

Az esztelen gazdag.

¹⁶Példabeszédet is mondott nekik: „Egy gazdag embernek bőséges termést hozott a földje. ¹⁷Így okoskodott magában: Mit tegyek? Nincs hová gyűjtsem a termésemet. ¹⁸Tudom

már, mit teszek: lebontom csüremeimet és nagyobbakat építek, oda gyűjtöm majd a termést és minden vagyonomat. ¹⁹Aztán majd elégedetten mondom magamnak: Ember, van annyi, hogy sok évig elég! Pihenj, egyél, igyál, s élj jól! – ²⁰Ám az Isten így szól hozzá: Esztelen, még az éjjel visszakérik tőled lelkedet. Amit gyűjtöttél, kire marad? – ²¹Így jár az, aki vagyont halmoz fel magának, ahelyett, hogy az Istenben gazdagodnék.”

A gondviselés.

²²Aztán így szólt tanítványaihoz: „Ezért mondom nektek, ne aggódjatok megélhetésetek miatt, hogy mit esztek, sem testetek miatt, hogy mibe öltöztök. ²³A lélek több, mint az eledel, s a test több, mint a ruha. ²⁴Vegyetek példát a hollókról. Nem vetnek, nem aratnak, nincs pincéjük, nincs kamrájuk, s az Isten táplálja őket. Mennyivel többet értek ti, mint ezek a madarak! ²⁵Ugyan melyiketek hosszabbíthatja meg az életét csak egy arasznyival is azzal, hogy aggodalmaskodik? ²⁶Ha tehát még az egészen kis dolgokban is tehetetlenek vagytok, mit aggódtok? ²⁷Vegyetek példát a liliumokról, hogyan nőnek: se nem fonnak, se nem szőnek. Mégis, mondom nektek, hogy Salamon dicsősége teljében sem volt úgy felöltözve, mint egy ezek közül. ²⁸Ha tehát a mezőn a füvet, amely ma a mezőn zöldell, holnap a kemencébe kerül, Isten így öltözteti, mennyivel inkább titeket, kishitűek. ²⁹Ne kérdezzétek hát, hogy mit esztek vagy mit isztok, és ne nyugtalankodjatok. ³⁰Mert erre a pogányok törekednek a világban. Atyátok tudja, hogy szükségetek van rájuk. ³¹Inkább az Isten országát keressétek, és ezeket megkapjátok hozzá. ³²Ne félj, te kisdéd nyáj, hisz Atyátok úgy látta jónak, hogy nektek adja országát.

A kincsgyűjtés.

³³Adjátok el, amitek van, adjátok oda a rászorulóknak. Készítsetek magatoknak kimeríthetetlen erszényt, elfogyhatatlan kincset a mennyben, ahol nem fér hozzá tolvaj, és nem rágja szét a moly. ³⁴Ahol a kincsetek, ott a szívetek is.

Az éberség.

³⁵Csípőtök legyen felövezve és égjen a lámpásotok. ³⁶Hasonlítsatok azokhoz az emberekhez, akik urukra várnak, hogy mihelyt megérkezik a menyegzőről és zörget, rögtön ajtót nyissanak

neki. ³⁷Boldogok azok a szolgák, akiket uruk megérkezésekor ébren talál. Bizony mondom nektek, felövezi magát, asztalhoz ülteti őket, és megy, hogy kiszolgálja őket. ³⁸És ha a második vagy a harmadik őrváltáskor érkezve is így találja őket, boldogok azok a szolgák. ³⁹Gondoljátok meg: ha tudná a házigazda, hogy melyik órában jön a tolvaj, nem engedné betörni házába. ⁴⁰Legyetek ti is készen, mert olyan órában, amikor nem is gondoljátok, eljön az Emberfia.” ⁴¹Péter megkérdezte: „Uram, ezt a példabeszédet csak nekünk mondod, vagy mindenkinek?” ⁴²Az Úr így válaszolt: „Ki a hű és okos sáfár, akit ura szolgálói fölé rendelt, hogy ha eljön az ideje, kiadja részüket az élelemből? ⁴³Boldog az a szolga, ha megérkeztek ura ilyen munkában találja. ⁴⁴Mondom nektek, hogy minden vagyonát rábízta. ⁴⁵De ha a szolga azt mondja magában: Uram csak sokára tér vissza – és elkezd verni a többi szolgát és szolgálót, eszik-iszik meg részegeskedik – ⁴⁶akkor ennek a szolgának az ura olyan napon érkezik meg, amikor nem várja, és olyan órában, amikor nem gondolja. Kegyetlenül megbünteti, és a hűtlenek sorsára juttatja. ⁴⁷Az a szolga, aki ismeri ura akaratát, de nem áll készen, hogy akarata szerint járjon el, sok verést kap. ⁴⁸Aki azonban nem ismeri, s így tesz olyat, amiért büntetést érdemel, csak kevés verést kap. Mert aki sokat kapott, attól sokat követelnek, és akire sokat bíztak, attól annál többet kívánnak.

Jézus tüzet hozott a földre.

⁴⁹Azért jöttem, hogy tüzet dobjak a földre. Mi mást akarnék, mint hogy lángra lobbanjon! ⁵⁰Keresztséggel kell megkereszteltetnem. Annyira szorongok, míg be nem teljesedik. ⁵¹Azt hiszitek, azért jöttem, hogy békét hozzak a földre? Nem azt, hanem – mondom nektek – meghasonlást. ⁵²Ezentúl ha öten lesznek egy házban, megoszlanak egymás közt: három kettő ellen, és kettő három ellen. ⁵³Meghasonlik az apa a fiával és a fiú az apjával, az anya a lányával és a lány az anyjával, az anyós a menyével és a meny az anyósával.”

Az idők jelei.

⁵⁴Aztán a néphez fordult: „Ha azt látjátok, hogy nyugat felől felhő kerekedik, mindjárt mondjátok, hogy eső lesz, s ez be is válik. ⁵⁵S ha azt látjátok, hogy délről fúj a szél, arra következtettek, hogy hőség lesz, és ez be is következik. ⁵⁶Képmutatók! A föld meg az ég jeleiből tudtok következtetni. Hát ezt az időt miért nem tudjátok felismerni?

A kibékülés.

⁵⁷Miért nem ítéletek meg magatok, hogy mi az igazságos? ⁵⁸Amikor ellenfeleddel a bíróságra tartasz, útközben igyekezzél tőle megszabadulni, nehogy a bíró elé hurcoljon, és a bíró átadja a poroszlónak, a poroszló meg börtönbe vessen. ⁵⁹Mondom neked, nem szabadulsz ki, míg az utolsó fillért is meg nem fizeted.”